

rimeligt at optage Drøftelser om, hvad de Konservative har erklæret var noget taabeligt noget, som ikke kunde gennemføres.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann gjorde i Forbindelse med denne sin Omtale gældende, at vi svigtede Arbejderne, og at vi havde fortiet Henvendelser fra visse Fags Arbejdsgivere og Arbejdere. Nej, de er virkelig ikke fortiet, de har været offentliggjort i „Social-Demokraten“ og andre Blade, det ærede Medlem har ganske sikkert læst dem i disse Blade, ligesom jeg har læst dem der, foruden at jeg har faaet dem overleveret. Der er intet som helst Forsøg gjort paa at fortie disse Henvendelser, og saa vidt jeg ved, er een af disse Henvendelser indbragt eller i Færd med at blive indbragt her i Tinget. Ingen Mennesker har vist for Alvor tænkt paa, at saadanne Ting kunde forties, og der er heller ingen Grund til at gøre det. Der er kommet tre saadanne Henvendelser: fra Handskemagerne, fra Tekstilarbejderne og fra Skotøjsarbejderne. Det er, som sagt, noget, som man meget udførligt har beskæftiget sig med i Offentligheden, og som jeg virkelig ikke mente det nødvendigt ogsaa at opholde mig ved her. Jeg kan særdeles vel forstaa, at de Fag, der i særlig Grad føler sig vanskeligt stillet, og ganske særlig kan jeg forstaa, at de Arbejdere, der jo ingen som helst Indflydelse har paa Produktionens hele Tilrettelægning, paa Organisation, paa Simplificering og Teknik, siger: Ja, men i Himlens Navn, gør dog, hvad der er muligt at gøre — det blander vi os i og for sig ikke i —, men gør dog, hvad der er muligt for at faa Gang i Produktionen. Effektive Foranstaltninger! siger man i en af de Henvendelser, der er Tale om, jeg tror, det er den fra Tekstilindustrien, træf nogle effektive Foranstaltninger! Og jeg gør Tekstilindustriens Ord til mine overfor den høje Rigsdag: Træf nu virkelig nogle effektive Foranstaltninger, saadan som det er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag. Jeg garanterer det ærede Medlem Hr. Drachmann for, at han vil ikke faa den allermindeste Ubehagelighed af Tekstilarbejderne af den Grund.

Han kan være ganske rolig med Hensyn til det, han behøver ikke at føle sig saa stærkt optaget, som han synes at være, af at optræde som Industriarbejdernes Repræsentant. Jeg tror, han kan have Beskæftigelse nok med at være Industriindehavernes Repræsentant. Hvis han søgte at faa lidt bedre Overensstemmelse mellem dem og det politiske Parti, han

tilhører, havde han vist foreløbig nok at gøre for en lang Aarrække uden at behøve at gøre Forsøg paa at være Industriarbejdernes Repræsentant. Hvad der trænges til i disse Industrier og i talrige andre Industrier, er Midler til Ophjælpning af Industrien; det er ikke Sovepuder, der trænges til, det er ikke et Værn, der ganske af sig selv udelukker Konkurrence, nej, det, der tiltrænges, er at disse Industrier først og fremmest gør, hvad de kan for at bringe Orden i deres Produktion. Det kan godt være, at der er meget prisværdigt i, hvad der findes i dansk Industri, det tvivler jeg ikke om, men det er ikke nok. Mange, der har Kendskab til disse Forhold, har Gang paa Gang paapeget, at for en Række Industrier — og det gælder ogsaa dem, der her er Tale om — gælder det, at de er splittet og spredt paa en Række Fabrikker med dyr Administration, med alt for høje Produktionsomkostninger, med forældede Metoder, forældede Maskiner og meget andet. Det er disse Skavanker, de trænger til at faa afhjulpet, men de afhjælpes ikke ved en Toldforanstaltning, saaledes som det ærede Medlem Hr. Drachmann ønsker det, men derigennem at man fra Samfundets Side stiller de Midler til Raadighed, som er nødvendige for at bringe et saadant Koncentrations- og Simplificerings- og teknisk forbedret Arbejde i Gang. Det er det, der foreligger Forslag om, og hvis der hos det ærede Medlem Hr. Drachmann er noget som helst Ønske om at gøre Industriene mere konkurrencedygtige, har han i Øjeblikket intet andet at gøre end at stemme for dette Forslag og dermed vise sin Villighed til virkelig at hjælpe Industriene og disses Arbejdere.

De to ærede Medlemmer Hr. Drachmann og Hr. Slesbager var trods alt, hvad der skiller dem, enige om, som alt sagt, i Hovedsagen at afvise det foreliggende, enige om at yde Modstand mod Tilskud, enige om at yde Modstand mod Garanti, enige om at yde Modstand overfor Iværksættelse af offentlige Arbejder. De ærede Medlemmer gav en uhyre betinget Velvillie Udtryk overfor Lovens § 2 om en Forhøjelse af Laaneydelsen — den Bestemmelse, der i alle Henseender betyder mindst. Det ærede Medlem Hr. Slesbager syntes ogsaa velvillig stemt overfor Forøgelsen af Eksportkreditten; mens jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Drachmann ogsaa var usikker paa det Punkt, som han i det hele var yderst usikker i sin Tale. Med Hen-